

flere af de Indstillinger, som Udvalget har gjort, blive antagne af den meget ærede Forsamling, er Sandsynlighed for, at Folkethinget ikke vil gaae ind paa disse Anskuelser, og at altsaa Landstinget ikke bør udsættes for den Ubreielse, at Sagen er bleven behandlet saa sildigt her, og kommen saa sildigt til Folkethinget, at der ikke er Tid tilbage for Folkethinget at behandle Sagen med den tilhørlige Overveielse. Det var disse Betragtninger, som have gjort, at Udvalget valgte den korteste Vej og tilskrev Cultusministeriet, hvorpaa man modtog det Svar, som findes trykt som Bilag C til nærværende Betænkning. Jeg antager ikke, at der vil skee nogen Indsigelse mod den brugte Fremgangsmaade. Jeg skal endnu kun tilføie, at Rigsdagen har en fuldstændig Ret til at tage Beslutning om Poster i Regnskabet, selv om disse ikke have været behandlede af Statsrevisionen, og jeg antager derfor ikke, at der, fordi der er brugt den særegne Form, endog saa ikke at høre Statsrevisionen i nærværende Tilfælde, derfra vil kunde hentes nogen Indsigelse. Hvad den 26de Antegning angaaer, da dreier Spørgsmaalet sig egentlig om, hvorvidt Calculen i Finantslovsforslaget er rigtig eller ikke. Da det havde vist sig, at Indtægterne af Bispe-tienden, som vare beregnede til 35,000 Rb., vare indkomne med 69,000 Rb., fandt Statsrevisionen sig foranlediget til at spørge, hvad der var Grunden til, at en saa stor Forskel var fremkommen. Det viste sig, at Calculen var gjort efter Gjennemsnit af 20 Aar, og at Capitels-taxten i det Aar var saa ualmindelig høi, idet den for Sjællands Stift har i Gjennemsnit for 3 forskjellige Kornsorter udgjort 7 Rb.

Den 28de Antegning angik et Spørgsmaal med Hensyn til Klubafgiften. Der var gjort opmærksom paa, at den var calculeret til 4700 Rb., men der indkom kun 384 Rb. Jeg skal bemærke, at den samme Post forekommer under Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet Nr. 2, hvilket ligger i, at den hele Klubkat er en Versur. Den gaaer ind i Statsklassen og ud igjen, idet den nemlig er en Afgift, der er paalagt i et særligt Diemed, til at afbetale Frue Kirkes Gjæld. Hvad der indkommer i vedkommende Kasser, afgaaer atter til vedkom-

menne Sted, for at denne Hensigt kan opnaaes, hvortil Skatten er paalagt. Spørgsmaalet er altsaa egentlig, hvad der er blevet af disse 4316 Rb., som udgjøre Forskjellen mellem den anførte og calculerede Sum. Nu er det opløst, at Frue Kirkes Gjæld er aldeles afbetalt ved Hjælp af de 384 Rb., og at den øvrige Deel af Summen er betalt tilbage til de vedkommende Skatteydere, saa at Sagen altsaa dermed er i Orden. Jeg skal dog gjøre den formelle Bemærkning, at, saavidt jeg har opfattet, er der ikke i Regnskabet optaget den Sum, som virkelig er indkommen; det synes, at der kun er optaget de 384 Rb., og at det Øvrige, der indkom, er holdt udenfor. Jeg antager ikke, en saadan Posteringsmaade for egentlig correct.

Den sidste Post under denne Afdeling angaaer den 32te Antegning, og det er kun den, der vil komme til Afstemning for den meget ærede Forsamling. Det er et blot Posterings-spørgsmaal; det angaaer en Sum af circa 8,000 Rb., som i Aarets Løb er indkommen i Statens Kasse som Afdrag paa Forskud til Ribe Havnecommission og til Helbredelsesanstalten for Sindssvage i Distrikterne; den er opført under § 15 i Regnskabet, som overskrives: „Afskellige Indtægter“, og denne Postering har Statsrevisionen ikke anset for vigtig, idet den er gaaet ud fra, at det er et Capitalafdrag, og altsaa, naar det forbruges i Aarets Løb, er det et Forbrug af Capitalen, og naar det kommer til at udgjøre en Bestanddeel af Aarets Overskud, da viser Aarets Overskud sig urigtigt, thi naar man vil tage Capitalafdrag til de løbende Indtægter, saaer man en urigtig Anskuelse om Status. Derfor der forelaa Spørgsmaal om, hvorledes det skulde posteres i Finantsloven, vilde jeg være aldeles enig med den ærede Statsrevision. Jeg antager det for uhenigtsmæssigt, at man posterer Capitalafdrag sammen med løbende Indtægter, men Spørgsmaalet foreligger her paa en anden Maade. Spørgsmaalet er: Hvorvidt har Ministeriet havt Hjemmel til at postere, som det har gjort? Og da kan Udvalget ikke Andet end formene, at der er fuldkommen Hjemmel dertil. Vaade Finantsloven fra